

Субота, 10 червня 1995 р.

Вірші Світлани КОЧЕРГИ

Світлани такого бажання не спостерігалось. Вона не поспішала друкуватися, вважаючи, що ще не написали таких віршів, з якими б варто було вийти до читача.

Минув час. Світлана закінчилася університет, працювала викладачем української мови та літератури в школах Криму. Пізніше стала завідувачкою музею Лесі Українки в Ялті, де профакт й понині захистила кандидатську дисертацию, написала чимало літературознавчих статей, дослідження. Я гадав, що вона, молодий вчений, вже й забула про вірши. Однак пояснився: справжнім потягом до літературі, зокрема до поетичного слова, николи безслідно не знікає.

Нешодовано мав задоволення прочитати в рукописі солідну добруку її віршів, більшість з яких засвідчують, що Світлана Кочерга заваждає по-серйозному й відовідповідально ставиться і ставиться до художнього слова, творить його серцем, вкладає в нього всю свою душу.

Її вірши — це роздуми згідно людини про життя, про долю і місце людини в ньому, це погляд на світ крізь призму власного серця. Е у віршах гарні поетичні західки, вдачі, є й у «кою іх немає» прорахунки, але в цьому вірши, за нашим глобоким переконанням, заслуговують на увагу широкого читацького загалу.

Публікуючи добруку Світлани Кочерги, сподіваємося на читачку пріхильності, на не надто суворий суд її віршів в наші поліглотований час.

Привітамо, друзі!, її українську поетесу, яка, незважаючи на її місце, зберегла глибоку віру, надію і любов до свого рідного, материнського на теренах зросійщеного Криму. Побажаймо їй свято продовжувати літературні традиції нашої великої поетеси Лесі Українки.

Хай щастить тобі, Світлана!

Данило КОНОНЕНКО,

голова Кримської республіканської організації Спілки письменників України.

* * *

На карті Європи — дороги, дороги...
Куди вони манять заклично і хтво!
І кидают хлопчики рідні пороги,
І звидти на нас поглядають спесиво.

Уже не б'ємо кірдами і мови.
Метелики руяться туди, де заблісне
неонова лампа.

Спішать Казанови,
спокушени знову разочком наміста.

А радше — згвалтовані, хижко і цинічно.
Згоряють їх душі, мов крильца барвисті.
І тільки на старості сінчить щонічно
місток над рікою з планети дитинства.

Та старість — далеко.
А генії колумбів
щтовхають шукати чужинців простори,
де чисті мандари, підстрижені клумби,
і завше потрібні нові мадатори.

Невільник Вітязь — облюдник свободи.
В Гольфстрім стрімголов —
оскільки крута антитеза.

Е — люди,
— роботи,
нонсенс-наїводи.
А може, в цім істина, а не імпреза?

У кожного крідо цілющість бальзаму.
Шепті й з порога спасеніє: «З Богом...»
Ta плаче ікона Вікторії слізами,
які не побачити серцем убогим.

* * *

Коли стане зайвий останній листок,
як спогад останній, — на мокрій пісок
впаде він безварій і макіне затоптій.
І дерево витягне згорблене тіло
до неба, до птиць, до бентежних зірок.

Тепер вони вільне від страху і вітх,
від віничних турбот, сподівання і від
земного тяжіння, земного магніту,
і зможе простири до німбу зеніту
нагруженні кроні чітким верховіт.

Ті віти покинуті — в шрамах прошань:
з весни до зими з них все паде день
на поклик мовчазний темниці коріння.
Ta завше залізно приходить прозріння
і ті розглупіє самообман.

* * *

...Коли стане зайвий останній листок
і спогад останній.

Як підірадеться осіннє осоння —
може, це міт, а може, легенда —
тільки я вірю: в плащі із озону
в Ялту приходить задуманий Гендель.

Звично юрбу розважає вже клансон.
І враз — клавесин! Медитациі флейти! —
ласка, що в серці приховував класик,
марні до Бога пориви і злети.

Гендель! — він скрізь. Як його не візнати —
тremolbi, браві, свічні природи.
Ллюстри як чари, мотиви сонати,
ллюструється оваций хвилі в нагороді.

Сонце застігло над містом і слуха
смокута сміча, якому не стілти.
Стіхна ось-ось примідном Розлука,
спідом за Гендelem вириштує літо.

Тихо і німо
будемо скінити.
Ми лише знімок
стіплого піти:
Двое застігли
під еквалітом,
руки засмагли
лікоть до ліктя.

Зими і весни
стірено вкупі.
Хтось усміхнеться
поглядом скупо:
скуті навіки
куполом рамон,
та не знаєши ми
брани до драму.

Тихо і німо.
Спомин ледь сплесне...
Но осквернімо
гримом словесним
зниклі у Леті
дні, де одні ми
під еквалітом
сталі на знімок.

І почуттям колись приходить край,
світ кольоровий стане чорно-бліни,
проте душі не крах, бо че не крах —
блукати серед чорно-бліх ліній.

Серед контрасту чорних й білих плям
відкриєш світ нечуваних гармоній,
чиїм і строгим стрій — куди не глянь,
ніде немає млявих напівтонів.

І згадуєш звідсіль сум'яття барв,
смішну палітуру ранджино-строкату —
І дакуєш Весвишівському за дар
нікчемною побачити цю втрату.

Вже можеш приходити, осінь!
Завершна марнота діл.
Немов когос чекають в гості,
накрию обруском я сті.

А ти — не в гості, ти — надовго.
А потім — гуль! — вдова-зима.
Тоді вже ковдра чай медовий...
А нині — ще вино я хурма.

Приходь, моя пора осіння,
візьми мену у свій полон!
Хай літо що танцює в сінях,
зрікається я його корон.

Удвох ми сядемо до столу,
без тості, музик і свіц,
і твою руку, в персніх, кволу,
я поцілує віч-на-віч.

Все тихіш хор цикад.
Лиш мотив незмінний шин
долітав через сад
від осідланих машин.

Гасне дія поту панно.
Відступє Фрідл і Прут —
огортає крізь вікно
колисков з Божих вуст.

М. Ялта.

на час появи школи воно вже
існувало два третини століття, —
узвібрає в свою назу певну
сторінку з літопису борботи,
що довоє трапивася тут з тут
реальними написниками. Хто
був отій Чорний Махмет, що
спробував учинитися у йменні
осідлі? Чимало людей відомо
засі, як більшість мешканці
сел, відміні з покрівачених
«внутрішніх» губерній, мідловані.

Першим учителем карамах
метського училища став коло-
незілький секретар (в тодішній
таборі для рятувальних дітей)

Петро Антонович Горенко.

Мав він тридцять один рік. Був
вихованцем педагогічного курсу

у Миколаєві.

Платні йому поклали триста шістдесят

1850-х років, А. А. Горенко

на час появі школи воно вже

існувало два третини століття, —

узвібрає в свою назу певну

сторінку з літопису борботи,

що довоє трапивася тут з тут

реальними написниками. Хто

був отій Чорний Махмет, що

спробував учинитися у йменні

осідлі? Чимало людей відомо

засі, як більшість мешканці

сел, відміні з покрівачених

«внутрішніх» губерній, мідловані.

Першим учителем карамах

метського училища став коло-
незілький секретар (в тодішній

таборі для рятувальних дітей)

Петро Антонович Горенко.

Мав він тридцять один рік. Був

вихованцем педагогічного курсу

у Миколаєві.

Платні йому поклали триста шістдесят

1850-х років, А. А. Горенко

на час появі школи воно вже

існувало два третини століття, —

узвібрає в свою назу певну

сторінку з літопису борботи,

що довоє трапивася тут з тут

реальними написниками. Хто

був отій Чорний Махмет, що

спробував учинитися у йменні

осідлі? Чимало людей відомо

засі, як більшість мешканці

сел, відміні з покрівачених

«внутрішніх» губерній, мідловані.

Першим учителем карамах

метського училища став коло-
незілький секретар (в тодішній

таборі для рятувальних дітей)

Петро Антонович Горенко.

Мав він тридцать один рік. Був

вихованцем педагогічного курсу

у Миколаєві.

Платні йому поклали триста шістдесят

1850-х років, А. А. Горенко

на час появі школи воно вже

існувало два третини століття, —

узвібрає в свою назу певну

сторінку з літопису борботи,

що довоє трапивася тут з тут

реальними написниками. Хто

був отій Чорний Махмет, що

спробував учинитися у йменні

осідлі? Чимало людей відомо

засі, як більшість мешканці

сел, відміні з покрівачених

«внутрішніх» губерній, мідловані.

Першим учителем карамах

метського училища став коло-
незілький секретар (в тодішній

таборі для рятувальних дітей)

ЗЕЛЕНИ СВЯТА

На п'ятдесятій день після Христового Воскресіння відзначаємо свято Зішестя Святого Духа, або П'ятдесятницю. Відомо воно і як свято Тріці — Бог Отець поспав на землю Сина; Бог Син навчав нас любити Бога і біжних, постраждав на Хресті за гріхів людські, воскрес і вонсіся на небо; і тепер Дух Святий зішов на унів і наповнив Церкву Христову.

У народі свято це називають поетично — Зелени свята. Напередодні у клечальну суботу, прикрашають подвір'я я та оселю клечанням — зеленими гілками клену, вербі, липи, берези, ясена, тощо. Підлогу в хаті встильяють осоковою, любистком, м'ятою, татарським зіллям, але після свят трави не викидають, а кладуть за образи, прив'язують до сковок і використовують для лікування хвороб.

Троїці розваги, які молодь влаштовує у лісі, у попічи на вигоні за селом, починаються з понеділка і тривають протягом тижня. На Полтавщині збереглася традиція наряджати дівчину Тополю і ходити з піснями по селу (водити Тополю).

На Київщині, Переяславщині, Чернігівщині «ставлять дуба» — на довгу жердину чіпляють уквітане колесо, навколо якого влаштовують танці та обрядові іри.

Тиждень після Тріци — помінальний. У ці дні обсипають могили родичів зіллям, правлять панахиди. Здавна існує традиція — на Зелени свята поминати утопленників, самогубців, тих що загинули безвісти, померлих нехрещених дітей, які, за повір'ям, перетворюються на мавок, лоскотавок, русаків і виходять на землю раз на рік, саме упродовж цього тижня. Вони розважаються на левадах, у житах, у піснях. Починаючи з четверга Зеленої тижнінки, не ходять у поле і піс, щоб не запоскотали русалки». На Русланчині тиждень никто не наважується купатися в річці, «хіба що київські відьми, бо лише вони не бояться русалок». Дівчата носять при собі полин і любисток, пахівщів яких бояться русалки.

Бо довне вже за туманом Відгоріда, наче мія, Тaka ніжна і ждана Зірка з іменем... Марія.

Володимир ГУК
м. Коломия
на Івано-Франківщині.

КРОСВОРД

Відкрита, трохи задіориста, приваблива усмішка. Та й голос у цій шкіряній, дзвінкий. Це учениця Севастопольської середньої школи № 59. Татьяна Телебен. Разом з вісімнадцятю своїми ровесниками вона бере участь у фестивалі хорів, який керує хореограф Тетяна Михайлівна Конюкова. Хор виступає у складі учасників конкурсу композиторів Криму. В заключному концерті він був названий одним з науредників. Ось чому Юліяна усмішка така світла, сонячна.

Світлина Костянтина ДУДЧЕНКА.

Творчість наших читачів

Я ТАМ ЖИВУ...

Я там живу, де ярим літом
Ростуть малина і груши,
Де добре віті з въного

Світу

Несуть на крилах голуби.

Я там живу, де сині казкові
Голуби малина рука,
Де сяють вічно світанкові
Рядки бессмертного
Франка.

Я там живу, де в сині
Смоки
Сховалася ластівка гніздо,
Де сповнена тепла
Веселка

В моє всміхається віно.

НЕ ПИТАЙ, ЗЕЛЕНИЙ КЛЕН...

На горі в зелених шатах
Клен хітає головою
Інти мене: «Мий брате,
Що ж це сталося з тобою!»

Не питай, зелений клене,
Чому в серці скрипки тужать,
Bo ніхто ук, крім мене,
Не поможет мені дружка.

Бо довне вже за туманом
Відгоріда, наче мія,
Така ніжна і ждана
Зірка з іменем... Марія.

Володимир ГУК
м. Коломия
на Івано-Франківщині.

ВИПУСК 112-Й

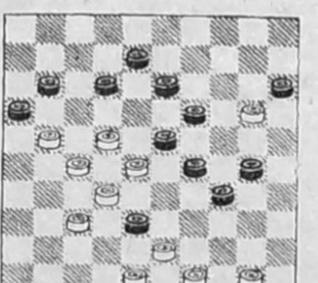
Подіємо добрику нових стоклікових мініаторів, які скомпонував майстер спорту сеза-толопець Анатолій УВАРОВ.

№ 1. Білі — прости 21, 22, 27, 33, 38, 44, 48; чорні — прости 8, 9, 11, 12, 20, 28, 34. Вітраші 1. 21—17 2. 48:30 3. 30—25 4. 25:21.

№ 2. Білі — прости 29, 30, 32, 38, 41, 44, 48; чорні — 5, 9, 14, 19, 21, 22, 36. Вітраші 1. 29—24 2. 24:4 3. 4:16 4. 16:10 5. 48—43.

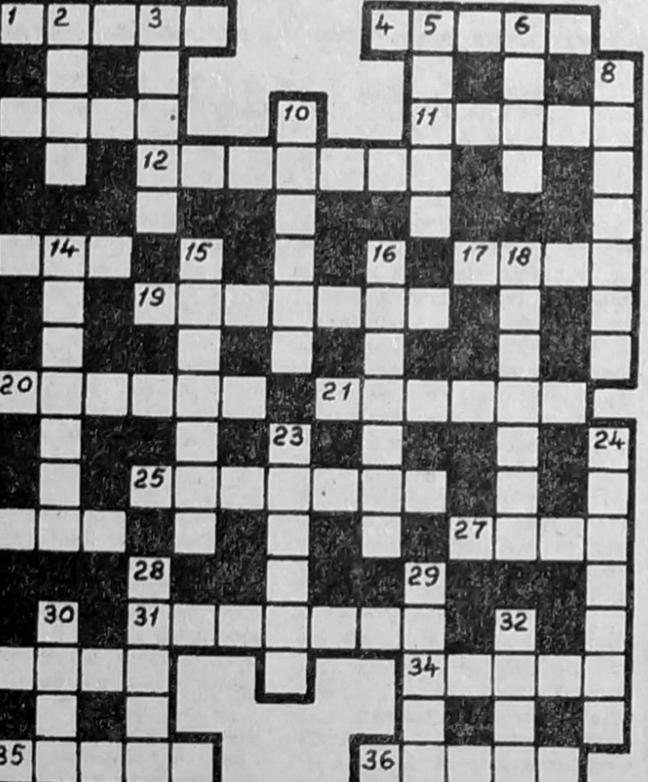
№ 3. Білі — прости 18, 24, 25, 30, 41, 43, 49; чорні — прости 8, 15, 17, 32, 35, 36, 38. Вітраші 1. 49—44 2. 22—18 3. 48:37 4. 50—44 5. 44:2 6. 2:30:46 29—33 7. 46—32 33—39 8. 32—49.

На діаграмі — позиція Г. РУДНИЦЬКОГО. Білі вигравають. 1. 49—44 2. 22—18 3. 48:37 4. 50—44 5. 44:2 6. 2:30:46 29—33 7. 46—32 33—39 8. 32—49.

НЕСПРИЯТЛИВІ ДНІ У ЧЕРВНІ

12. понеділок; 13.
вівторок; 23. п'ятниця; 27.
вівторок.

ПОРА ДЛЯ УКРАЇНИ ЖИТИ!

Відомості конгресу

Всекримський Конгрес Українців видає власну щотижневу інформаційну газету.

Подається поточна інформація про найактивніші події в місцевих осередках «Простіві», Народного РУХу України, УРП, ОУН, УГКК, Спілки політів язів та репресованих, ДемПУ, СОУ, Товариства вчених, інших організацій, а також історичні розвідки вчених України.

Інформацію та замовлення на газету просимо надсилати за адресою: 333000, м. Сімферополь, вул. Кіївська, 5, ВКУ.

Засновники: Всеукраїнське товариство «Простіві» імені Тараса Шевченка, Кримська організація Спілки писемників України, трудовий колектив редакції.

Редакційна колегія: Григорій РУДНИЦЬКИЙ — заступник головного редактора; Василь БОГУЧАРСЬКИЙ — відповідальний секретар, редактор відділів — Данило КОНІНЕНКО, Тамара СОЛОВЕЙ.

Головний редактор
Володимир МИТКАЛИК.

Редакція не завжди поділяє думки авторів публікацій, відповідальність за достовірність фактів несуть автори.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Редакція застерігає собі право скорочувати статті і виправляти мову.

Газета зареєстрована Державним комітетом України по пресі. Реєстраційне свідоцтво КВ № 803. Індекс 30533.

Телефони редакції: головний редактор 29-86-59; відповідальний секретар 24-61-26; відділ 29-85-59. Факс 29-86-59.

Адреса редакції: м. Сімферополь, вул. Кіївська, 76. 4-й поверх, кімн. 410.

Листи просямо надсилати за адресою: 333034, м. Сімферополь-34, пошт. скринька № 972.

Наш розрахунковий рахунок № 609217 у Сімферопольському Філіалі Укрбанку «Відродження», МФО 324861.

Щільну архів «Кримської світлиці», кинутого напівзапасів в окупації кількісними співзасновниками і відмінною, здійсненою на волонтерських засадах зівнішніми за межами Криму, було передано газеті Кімса компанії підприємцями, які заплатили

ПРОГРАММА

ТЕЛЕВІДЕНИЯ

Понеділок, 12 июня

УТ-1

8.30 утін.
8.40 Ритмічна гімнастика.
9.00 Терпельність. «Історія однієї маленької сестри».
9.20 Б. Лятошинський. Симфонія N1.
10.00 Мультиплітам «Лоскуток і білобачко».
10.40 Худ.фільм «В пошуках капитана Гранта». 5 серія.
11.45 «Час рікою пливє...». Поет Н.Гнатюк.
12.15 Уроки англійського та математики.
12.45 Проофільев. «Война и мир». Балетний спектакль.
15.00 Канал «Франс Интернашн». Представляет Гатриско Каас.

12.00 Новости.
12.00 Очень короткие новости.

12.00 «Лівен і ребята».

12.30 Джаз.

12.00 Время.

12.15 Угадай мелодію.

12.45 Джокеї.

12.55 Час пік.

13.00 «Чорні новини».

13.00 без пауз.

13.30 Новости.

13.30 Культурний час.

13.30 УТН.

13.30 Канал «Д».

13.40 Симпозіум прогреса.

13.50 Весняна країна.

13.50 Весняні країни.

13.50 Спортивне обозріння.

13.50 Весняні країни.

13.50 Весняні країни.